

Sygn. akt I C 2327/15

Na rozprawie dnia 6 czerwca 2016 roku nikt się nie stawił - o terminie powiadomieni. Powód wniósł o prowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność. Pozwana pomimo zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień, nie żądała przeprowadzenia rozprawy podczas swojej nieobecności.

Przewodnicząca ogłosiła wyrok zaoczny.

Przewodnicząca Protokolant

Sygn. akt I C 2327/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zgierzu, I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SR Ewelina Iwanowicz

Protokolant: Aleksandra Pisera

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2016 roku w Zgierzu na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Finanse Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.**

przeciwko **H. P.**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 2327/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 sierpnia 2015 r. wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) sp. z o.o.

(obecnie (...) Finanse sp. z o.o.) z siedzibą w K. wystąpiła o zasądzenie od H. P. kwoty 738,96 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż dochodzone roszczenie wynika z niespłaconej pożyczki numer (...) z 27 marca 2015 r., mocą której udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 362,11 zł. Powód za udzielenie pożyczki pobrał prowizję w kwocie 23 % udzielonej pożyczki, tj. 83,29 zł oraz opłatę z tytułu zwiększonego ryzyka związanego z udzieleniem pożyczki w kwocie 14,48 zł. Pierwotny termin spłaty pożyczki został ustalony na dzień 26 kwietnia 2015 r. Pozwana skorzystała z opcji „rolowania” umowy, tj. przesunięcia terminu spłaty do dnia 25 czerwca 2015 r.

za dodatkową opłatą 100,75 zł. Strony zgodnie ustaliły odsetki umowne na 10 % w stosunku rocznym od dnia wypłaty środków do dnia jej całkowitej spłaty. Powód dodał, iż strony uzgodniły, że w przypadku nieuregulowania przez pozwaną pożyczki w umówionym terminie, powód będzie miał prawo do naliczenia opłat za czynności windykacyjne. Powód wskazał, że w dniu 27 marca 2015 r. przekazał pozwanej umówioną kwotę pieniężną w wysokości 264,34 zł. Pozwana nie wywiązała się ze swojego zobowiązania, wobec czego powód podjął względem pozwanej czynności windykacyjne. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się: 2,98 zł skapitalizowanych odsetek maksymalnych zgodnie z § 5 ust. 5 umowy,

tj. za czas na jaki została zawarta umowa pożyczki – od 26 maja 2015 r. do 25 czerwca 2015 r. liczonych od kapitału pożyczki tj. 362,11 zł w wysokości 10 % w stosunku rocznym; 3,87 zł skapitalizowanych odsetek maksymalnych liczonych od kapitału pożyczki od dnia następnego po dacie wyznaczonej jako termin spłaty pożyczki tj. 26 czerwca 2015 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu 3 sierpnia 2015 r. według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP zgodnie z § 11 ust. umowy; 362,11 zł niespłaconego kapitału pożyczki oraz 370 zł kosztów windykacji przedsądowej (zgodnie z § 3 załącznika do umowy pożyczki). Na kwotę czynności windykacyjnych składa się 20 zł kosztów telefonów, 50 zł kosztów wezwania do zapłaty oraz zryczałtowane koszty związane z czynnościami windykacyjnymi w kwocie 300 zł.

[pozew – k. 2-7]

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i skierował rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Zgierzu.

[postanowienie – k. 8]

W pozwie wniesionym do Sądu Rejonowego w Zgierzu na urzędowym formularzu powód powtórzył żądanie sformułowane w pozwie wniesionym w postępowaniu elektronicznym.

[pozew – k. 12-13v]

Na terminie rozprawy 6 czerwca 2016 r. żadna ze stron nie stawiła się. Powód, jego pełnomocnik i pozwana zostali o terminie powiadomieni. Powód w pozwie wniósł o prowadzenie rozprawy pod jego nieobecność. Pozwana nie zażądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności, nie ustosunkowała się do treści pozwu oraz nie składała wyjaśnień w toku sprawy.

[protokół rozprawy – k. 29]

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 27 marca 2015 r. H. P. zawarła z (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. umowę pożyczki gotówkowej numer (...), mocą której powód udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 410,96 zł na okres do dnia 26 kwietnia 2015 r. Na kwotę pożyczki składało się: 300 zł przekazane do dyspozycji pożyczkobiorcy, prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 23 % kwoty pożyczki tj. 94,52 zł oraz opłata z tytułu zwiększonego ryzyka związanego z udzieleniem pożyczki w wysokości 16,44 zł (§ 1-3 umowy). Oprocentowanie pożyczki było stałe i wynosiło 10 % w stosunku rocznym (§ 5 ust. 1). Pożyczka miała zostać spłacona jednorazowo w dniu 26 kwietnia 2015 r. (§ 7). W § 10 umowy strony przewidziały, iż pożyczkobiorcy przysługuje prawo do wielokrotnego przesuwania terminu spłaty pożyczki każdorazowo o 1 miesiąc, co nie stanowi zmiany umowy. Przesunięcie terminu spłaty następowało automatycznie po wpłaceniu przez pożyczkobiorcę nie później niż do dnia poprzednio ustalonego terminu spłaty pożyczki kwoty nie mniejszej niż 114,34 zł. W § 11 umowy strony postanowiły, iż od zadłużenia przeterminowanego pożyczkodawca będzie naliczać odsetki według zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność stopy procentowej kredytu lombardowego NBP.

W § 15 umowy strony postanowiły, że w przypadku niezwrócenia pożyczki w terminie pożyczkodawca może wszcząć lub zlecić podmiotom zewnętrznym wszczęcie postępowania mającego na celu doprowadzenie do dobrowolnej spłaty należności, którego koszty poniesie pożyczkobiorca. Zasady, sposób i koszty prowadzenia przedmiotowego postępowania określał Załącznik nr 3 do umowy. W § 3 Załącznika nr 3 do umowy wskazano,

że za wykonanie telefonów w sprawie zadłużenia pobierana jest zryczałtowana opłata w wysokości 20 zł naliczana maksymalnie raz w miesiącu niezależnie od ilości połączeń;

za sporządzenie i wysłanie do pożyczkobiorcy wypowiedzenia/wezwania do zapłaty pobierana jest każdorazowo zryczałtowana opłata w wysokości 50 zł; za wizytę u klienta pobierana jest każdorazowo opłata w wysokości rzeczywistych kosztów dojazdu do klienta oraz wynagrodzenie pracownika lub 150 zł zryczałtowanej opłaty – do wyboru klienta.

[poświadczona za zgodność z oryginałem kopia umowy wraz z załącznikami – k. 20-21v]

W dniu 21 lipca 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 436,48 zł z tytułu niespłaconej pożyczki, w tym: 365,09 zł tytułem pożyczki gotówkowej, 1,39 zł tytułem odsetek od nieterminowej spłaty na 9 lipca 2015 r., 20 zł tytułem telefonu do klienta i 50 zł tytułem wezwania do zapłaty. Wskazano, iż w przypadku braku płatności w terminie 7 dni

od doręczenia wezwania zostanie naliczona opłata 150 zł miesięcznie za czynności windykacyjne.

[poświadczona za zgodność z oryginałem kopia wezwania – k. 22, zwrotnego potwierdzenia odbioru – k. 23-23v]

Dnia 30 października 2015 r. (...) sp. z o.o. zmieniła nazwę
na (...) Finanse sp. z o.o.

[poświadczona za zgodność z oryginałem kopia odpisu KRS – k. 15-17v]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 339 § 1 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda

o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości

albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2). Zgodnie z art. 340 k.p.c. wyrok wydany

w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie.

Sąd rozstrzygający niniejszą sprawę podziela pogląd wyrażony w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 10 lutego 2016 r., sygn. akt I ACa 1183/15, LEX nr 2005578, że za błędny należy uznać pogląd, iż wydanie wyroku zaocznego wiąże się

z niemal automatycznym uznaniem wszelkich twierdzeń strony powodowej za prawdziwe. Jak podniósł Sąd Apelacyjny wskazuje na to końcowy fragment § 2 art. 339 k.p.c. Uprawnia on Sąd do kontroli twierdzeń powołanych przez powoda i ich negatywnej oceny, co nie jest przeszkodą do wydania wyroku zaocznego (zobacz również wyrok Sądu Apelacyjnego

w Krakowie z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt I ACa 1724/14, LEX nr 1940526).

W uzasadnieniu wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 września 2013 r., sygn. akt I ACa 494/13, LEX nr 1378705 czytamy zaś, iż Sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów obowiązującego prawa materialnego, twierdzenia powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu, w zakresie tym bowiem nie obowiązuje domniemanie z art. 339 § 2 k.p.c., negatywny zaś wynik takich rozważań powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (tak również Sąd Najwyższy w innych wyrokach, np. z dnia 31 marca 1999 r., sygn. akt I CKU 176/97, LEX nr 37430 i z dnia

7 czerwca 1972 r., sygn. akt III CRN 30/72, LEX nr 7094).

W niniejszej sprawie spełnione zostały przesłanki dla wydania wyroku zaocznego, jednakże twierdzenia powoda zawarte w uzasadnieniu pozwu o okolicznościach faktycznych sprawy budziły uzasadnione wątpliwości Sądu w konfrontacji ze złożonymi przez stronę powodową dowodami. Przedłożone dowody zaprzeczały wręcz prawdziwości twierdzeń pozwu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał bowiem, że mocą umowy numer (...) udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 362,11 zł, przy czym do dyspozycji pożyczkobiorcy wypłacił 264,34 zł. Za udzielenie pożyczki pobrał prowizję w kwocie 23 % udzielonej pożyczki, tj. 83,29 zł oraz opłatę z tytułu zwiększonego ryzyka związanego

z udzieleniem pożyczki w kwocie 14,48 zł. Z treści umowy numer (...) załączonej do akt sprawy wynika natomiast, że pozwanej została udzielona pożyczka

w wysokości 410,96 zł, przy czym na kwotę tę składało się: 300 zł przekazane do dyspozycji pożyczkobiorcy, prowizja za udzielenie pożyczki w wysokości 23 % kwoty pożyczki,

tj. 94,52 zł oraz opłata z tytułu zwiększonego ryzyka związanego z udzieleniem pożyczki

w wysokości 16,44 zł. Treść pozwu nie odpowiada zatem treści dokumentów, z których powód wywodzi swoje roszczenie. Okoliczność ta ma istotne znaczenie w niniejszej sprawie, gdyż od kwoty 362,11 zł (jaka według treści pozwu miała zostać przekazana pozwanej) powód naliczył odsetki umowne oraz za opóźnienie składające się, wraz z tą kwotą, na sumę dochodzoną pozwem. Powód wskazał również, że pozwana skorzystała z opcji tzw. „rolowania”, tj. odraczania spłaty pożyczki o 1 miesiąc za dodatkową opłatą w kwocie 100,75 zł. Z treści umowy wynika, że dodatkowa opłata za skorzystanie z tej opcji wynosiła nie mniej niż 114,34 zł. Powód nie przedstawił żadnych dowodów na okoliczność przedłużenia spłaty pożyczki. Skorzystanie z tej opcji powodowało natomiast naliczanie oprocentowania za kolejny miesiąc trwania umowy, co zwiększało kwotę dochodzoną pozwem.

Wobec powyższych rozbieżności Sąd nie był w stanie zweryfikować zasadności i wysokości dochodzonej należności.

Sąd zwrócił również uwagę na bardzo wysokie koszty windykacji przedsądowej dochodzone pozwem. Są one rażąco niewspółmierne do rzeczywistych kosztów (nawet przy uwzględnieniu wynagrodzenia pracowników) przedmiotowych czynności. Poza tym w umowie przewidziano do wyboru pożyczkobiorcy koszty windykacji polegającej na wizytach pracowników pożyczkodawcy – tj. rzeczywiste bądź zryczałtowane, jednakże nie zaznaczono, z jakiej opcji skorzystał pożyczkobiorca. Powód dochodzi natomiast pozwem zryczałtowanych kosztów w kwocie 300 zł. Nie przedstawił przy tym żadnego dowodu na okoliczność podejmowanych czynności windykacyjnych. Poza tym w umowie nie określono, ile wynoszą rzeczywiste koszty wizyt windykatorów.

Wobec powyższego powództwo podlegało oddaleniu w całości.